

tiam apud Deum. Sed & ipsius sponsum, hominem utique nibilominus humiliem ac timoratum, non irrationabiliter forsan idem Angelus confortasse creditur, quamquam tunc ab Evangelista non nominetur. Huc advoco nostrum Minoritam part. i. sup. Missus est, cap. 30. prope finem, Francie, Ossuna.

D. August.

Ossunensis.
clesiastæ, nostri Ossunensis part. i. sup. Missus est, cap. 30. prope finem, Francie, Ossuna.
ubi ait: Et sic illud corpus Christi, quod quotidie sumimus, legali instituto Ioseph est, dicente Maria: Pater tuus & ego dolentes quarebamus te. Joseph caro Christi etiam in Eucharistia, quæ mente?

M. 155. Ioseph dicit: De fructu ventrū tui ponam super sedem tuam. Venter Ioseph est venter Mariae, quia corpus uxorius, est viri sui. Tota igitur Spiritus-Sancti actio, supplendo Josephi sponsi semen, etiam respexit singulare meritum virginitatis, & summam sanctitatem Ioseph. (Attende commendationes Angelorum & Evangelistarum, nominis, prosapia & virtutis justitiae Iosephi.) Et ideo Spiritus-Sancti opus substituit pro Iosephi patris Jesus semine, ut ille virgo pater manaret, sicut Maria, et si fecunda, Virgo mater permansit: ut ex conjugio virginali utriusque parentis virginis, Virgo Filius nasceretur. Notum est illud Augustini tom. 10. serm. 25. in Natali Domini, circa finem, in Appendice, sic fantis: Habe ergo Ioseph cum Maria conjugé tua communem virginitatem membrorum, quia de Virginibus membris virtus nascitur Angelorum. Quia Joseph absque maritali licentia tori habebat virginale dominium in Mariæ virginalia membra, quibus ipsa verè, naturaliter & physicè, modo supernaturali genuit Salvatorem; & unitate conjugii influerat in virginitatem Mariæ: ex consequenti tali influentiâ influxit in prolem, conjugii virginalis fructum; ita ut ex utriusque virginis membris dicatur natus IESVS virtus Angelorum. Hyperbolice dicebat Isolanus serm. de Nativit. Virginis, hæc: Ioseph pater fuit Iesu reputatione, fuit pater curatione, fuit tertius pater generatione; non quidem sua, sed Maria uxoris sua. Ac si virginitatis unione influeret Ioseph in Christi Iesu corporis ex Maria generationem. Itaque sicut Christi caro, caro Maria est, per veram & physicam generationem; & caro Mariæ legaliter ob virginale conjugium, caro sit Ioseph; & Christi caro sit legaliter caro sui patris legalis, erit scilicet Ioseph. Stat pro nobis sententia Caroli V. Imperatoris Ec-

Iudor.
Isolan.

Joseph quo modo dicitur possit pater Christi generatione?

156. clesiastæ, nostri Ossunensis part. i. sup. Missus est, cap. 30. prope finem, Francie, Ossuna.
ubi ait: Et sic illud corpus Christi, quod quotidie sumimus, legali instituto Ioseph est, dicente Maria: Pater tuus & ego dolentes quarebamus te. Joseph caro Christi etiam in Eucharistia, quæ mente?

M. 156. Absque ulla limitatione audis, Mariam appellare Iosephum Christi Domini sui filii patrem: audivisti etiam supra num. 149. IESUM parvulum unius anni tali titulo absolute suum decorasse parentem Iosephum. Ergo nec tu timeas, modo exposito, Sanctum salutare Iosephum sic: Salve, & Ioseph, qui tuum ex legali conjugio virginali filium meruisti habere Creatorem, & ipsum antequam nascetur, intra viscera virginalia tue Sponsæ videre. Salve.

155.

Credimus ergo piè, tantum Mariam ex decentia Maternitatis Dei excellentissimum hoc habuisse privilegium; quippe in utero suo vidisse Verbum Dei assumere ex suis purissimis visceribus carnem: atque adeò in illo instanti concursus suæ propriæ & activæ generationis, quando per virtutem Spiritus Sancti Verbum caro factum fuit, ipsam fuisse elevatam ad videndum Deum beatificè, sicut est, per essentiam, plenius, perfectius ac intensius Moyse, & Paulo, propter excellentiorem Deiparæ dignitatem. Ex quo enim ab externo fuit electa vera mater Dei, ita ut secundum aliquos, per elevationem immediatè hypostaticam unionem attigerit; congruum erat, ipsam prædicto privilegio decorari, videndo id ipsum (etiam quoad modum) ad quod præter sua merita fuerat à tota Sanctissima Trinitate praeclecta. Hinc est, quod Gabriel Angelus Lucae 1. vers. 38. discessit ab illa, Lucæ c. i.

156.

nulla obsequiosa facta reverentia, absque ulla salutatione; quia ipsam Virginem jam ex toto in Divinitatem raptam & absorptam, elevatamque in Dei visionem attenderat: quo in casu nulla erat necessaria reverentia obsequiosa, nec urbana aliqua salutatio. Per cancellos crystallinasque sui corporis rimulas Virgo Sponsum videbat & Filium, qualiter in domo sui virginis claustræ nostram sibi naturam uniret.

Patrem Christi legitimum Ioseph (sublata seminis subministratio,)

non

non modò Maria curavit ostendere, dicens: Pater tuus, & ego (nisi enim res ita se haberet, non esset in Mariæ ore pura & legitima propositio;) sed & ipsum cœlum per Angelum, eum in munere legitimum patrem Christi Salvatoris confirmare studuit. Et vocabis nomen ejus JESUM, ait ad Josephum Angelus, Matth. 1. vers. 21. Si hoc jam fuerat ab Angelo Gabriele revelatum Mariæ, Luca 1. vers. 31. eisdemque verbis præceptum; ecce Ioseph non mittitur ad Mariam, ut sciscitur ab ea nomen imponendum in Circumcisione infantulo? Quin etiam Maria, quasi oblita cœlestis oraculi, non imponit puerulo Iesu nomen, sed Ioseph: ex eodem textu Matth. 1. vers. ult. ibi: Et vocavit (S. Ioseph) nomen ejus JESUM. Quando? Cardinalis Hugo inibi sic respondet: Die octavo, quo fiebat circumcision, & nomen imponebatur. Ordinariè & ut in plurimum legitimi ex legali matrimonio patres nomen suis imponebant filiis, licet etiam quandoque matres, ut fecit Rachel, vocans filium Benoni: & mater Iabes, ei nomen imposuit, 1. Paralip. cap. 4. Cur Angelus revelat IESU nomen Ioseph, & non illum remittit ad Mariam, cui amea jam eadem fuerat facta revelatio? Maldonat.

1. Paralip. cap. 4. Cur Angelus revelat IESU nomen Ioseph, & non illum remittit ad Mariam, cui amea jam eadem fuerat facta revelatio? Maldonat. illi Angelus hunc honorem, ut infanti non ex se, sed ex Spiritu-Sancto nato, tanquam proprio filio nomen imponat. Hoc est certum, voluisse Angelum Iosephum officio patris honorare. Consulens enim Maria Iosephi honori, & legitimi ac veri patris (modo exposito) privilegio, in Circumcisione Christi ei non imponit nomen, (licet ipsi Deiparæ etiam fuerit ab Angelo revelatum;) sed hoc honorificum munus suo dilecto relinquit Sponso. Fuit enim Maria sui filii Circumcisioñis ministra (sive in spelunca, ubi natus est Christus, ut sensit Epiphanius heresi 2. sive in domo Ioseph, ut narrat Nicephorus lib. 1. histor. cap. 12.) ex Divo Bernardo de lamente. Virginis, post initium, sic dicente: Ad Virginem currite, que peperit R. P. Mart. del Castillo, Paneg. Mar.

Hieronymus lib. de vera Circumcisione.

Maria &

Ioseph fue-

runt mini-

strum.

Matth. 1. ita habet: Subdit ipsius Iosephi obsequium: Vocabis nomen ejus S. Thomas.

IESUM. Confuetudo erat apud Hebreos, & est hodie, quod die octavo circumcidebant puerum, & tunc imponebant ei nomen: & hoc factum est per Ioseph; unde in hoc opere minister fuit. Circumcisio igitur Domino Deipara ministerio, & infantulo à Iosepho, veluti à legitimo parente nomine imposito, Christi sacrum cum sanguine preputium linteolo involutum, & in crystallino scrinio, sive vase reclusum, sacra Virgo Iosepho tradidit ad custodiā. Ita legimus ab ipsa sacra Deipara fuisse ostensum cuīdam animæ devote in historia (à doctissimis viris & Episcopis approbata)

Myſt. Civit. Dei, 2. part. lib. 4. cap. 14. num. 533. 534. & 549. Non me latet S. Brigitæ Revelatio lib. 6. cap. 12. nam Iosepho mortuo, reacceptis Virgo sacras Christi reliquias, & ante proprium transitum eas tradidit Ioanni, ut suo custodi. Sed cur Maria tam citò sanguinem & sui Filii carnem Iosepho tanquam fidelissimo exhibet custodi? Dicimus, datum fuisse Maria in matrimonium Iosephum, ut partus ejus, Christique Nativitas diabolo celaretur. Ita ex D. Ignatio Martyre S. Hieronymus in Matth. 1. D. Ambrosius lib. 2. in Lucam, Ioannes Damascenus lib. 4. Fidei orthed. c. 15. & alii. Hunc eundem finem Christi Circumcisioñis D. Leo assignat serm. 2. Nat. Domini, cap. 4. in principio, hisce verbis: Cum igitur misericors, omnipotensque Salvator ita suscepit humanæ moderaretur exordia, ut Iosephi virtutem inseparabilis à suo homine funditur. Deitatis, per velamen nostra infirmatis absconderet, illusa est securi hostis astutia, qui nativitatem pueri in salutem generis humani procreati, non aliter sibi, quam omnium nascentium putavit obnoxiam. Vedit enim vagientem, atque lacrymatum, vident pannis involutum, circumcisioñis subditum, &c. Igitur si mediante Iosepho delusus dæmon mysterium Incarnationis

D. Hieron.

D. Ambros.

S. Joan.

Damasc.

S. Leo.

Papa.

Christus cur

circumcidit

voluit. Id in

laudem Jo-

sephi re-

funditur.

Deitatis,

per velamen nostra infirmi-

tatis absconderet,

illusa est securi ho-

stis astutia,

qui nativitatem pueri in

salutem generis humani procreati,

non aliter sibi,

quam omnium nascentium

putavit obnoxiam.

Vedit enim vagien-

tem, atque lacrymatum, vident pannis

involutum,

circumcisioñis subditum,

&c. Igitur si mediante Iosepho delu-

sus dæmon mysterium Incarnationis

non

*Preputium
Christi ubi
nunc repe-
riatur &
veneratur.*

*S. Joseph pri-
mus post
Mariam,
Christi Do-
mini san-
guinis san-
ctificatur
contactu.
Titus
Bostrum.*

157.

*Rupert.
Abb.
Amor Ma-
riae & Jo-
seph erat in
Spiritu
Sa. do.*

non calluit, instrumentum Circumcisionis, sacramque *preputium* (vide sacri *preputii*, in forma unius ciceris rubri crispi & densi, venerati & culti in urbe *Calata*, non longè ab Urbe, in *Sacrario Ecclesiae SS. Cornelii & Cypriani*, historiam apud Cardinalem *Toletum sup. cap. 2. Luca*, sub *annotat. 31.*) quo decipiendus erat diabolus, judicando Christum peccatis obnoxium fuisse, & absque Deitate hominem, non nisi *Iosepho* Christi & Mariae custodi tradatur, ut toties quoties velit sui filii Iesu divinam diabolo occultare naturam, ipsi ostendat circumcisionis signum, quod non nisi peccatoribus proficiebat. Fuit enim *S. Joseph*, post Mariam, primus inter omnes homines, qui physico contactu sanguinis Christi redemptus & sanctificatus fuit; nam si terra, in quam Christi sanguis Circumcisionis defluxit, prædicto fuit sanctificata sacri croris contactu, ex Tito Bostrorum Episcopo *sup. Lu. cap. 2.* quantò magis terra viva & spirituallis animæ Sponsi sacratissimæ Matris Dei Mariae, quæ sic in tantum dilexit *Iosephum*, ut non sibi sui filii Iesu sacratissimas servaret reliquias, sed eas viro suo *Iosepho*, non modò ad moralē, sed ad physicam suam sanctificationem traderet.

Amorem, quo Maria fuit suum prosequuta *Iosephum*, satis explicuit Rupertus Abbas *tom. 2. lib. 1. de gloria & honore Filii Dei*, sic fatus: *Spiritus-Sanctus erat amborum conjugalis amor.* Diligunt se aquè Pater Deus, & Deus Filius ipso Spiritu-Sancto: hoc eodem (proportionatè loquendo) amore se mutuò *Maria & Ioseph* diligebant. Sed quis ex duobus magis & intensius alterum dilexisset, *Ioseph* scilicet *Mariam*, aut è contra *Maria Iosephum*, facile rimari non potest. Audeo dicere, *Mariam* dilexisse *Iosephum*, et si non æquali intensione amoris, quo suum diligebat *Filium*, saltem suum Sponsum magis & intensius, quām creaturam aliam, & magis etiam quām se ipsam, amavit. Dicere non auderem (loquitur S. Bernardinus Senensis *serm. 1. de S. Joseph, art. 2. cap. 1. in fine, tom. 4.*) quod beata *Virgo* non dilexerit *Ioseph* quantum omnem aliam creaturam, vel supra, post benedictum fructum ventris sui

I E S U M. Quid quod amore sociali, plusquam se ipsam, ipsum dilexerit? Cū autem *Maria* in Bethlehemitica esset spelunca, nato Christo, adstanteque *Iosepho*, frigus rigebat hyemis, & nix cuncta aëris glaciabat spatia: sed *Maria* dilectum Filium inter paleas nudum attendens, sponsumque *Iosephum* indigere somento ac tegumento dignoscens, *imperio suo* *Ecclesiæ 43. Malv.* *reparare* fecit nivem (sic legunt ali- *Maria* *sancti amore* *Iosephum* plus se ipsa dilexit, *Cantic. c. 2.*) qui locum Ecclesiastici 43. vers. 14. *Barac* *in Petra-glotto, in radice* *WT* *Cades ana-* *gogie hagi-* *nicae ca-* *lum.*

*Hist. Myst.
Civ. Dei.*

Cantic. c. 2.

Cantic. c. 6.

& 7.

vers. 10.

vers. 10.